

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 Zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 Zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 Zł, wprost na pocztę lub w listowego kwartalnie 8,58 Zł, miesięcznie 2,86 Zł, dla W. M. Gdańska 2,50 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 4,20 Zł, do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shill., do Stan. Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratory nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobkowych, Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czeków: Gdańsk nr. 2980 Konto pocztowe. Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-8 tam przed tekstem 90 gr. wśród tekstu 50 gr. za tekstem 40 groszy dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie-
przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✧ ✧

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblewa 27/29.

Grudziądz, wtorek, dnia 29-go grudnia 1925.

Telefon nr. 50, 51 i 66.

Drogi ocalenia.

„WEDLE STAWU GROBLA“ i „MIERZ SIŁĘ
NA ZAMIARY!“

Rzeczy aktualne. — Polityka. — Gospodarka. —
Podstawy moralne. — Konsekwencja.

Grudziądz, 28 grudnia 1925 r.

Podczas ubiegłych świąt, które jeżeli nie o głodzie to przeważnie były o wodzie — zwykły rozgwar wesóły ustępował poważnym, a często arcysmętnym rozważaniom na temat niefortunnej naszej sytuacji gospodarczej. Czy to w chłopskiej chacie, czy w dziedzicznym dworze, czy w skromnym mieszkanku robotnika, czy też w najzamożniejszych kamienicach, wilach i pałacach — wszędzie najciekawszą, najaktualniejszą treścią rozmów były: stosunek dolara do złotego, podskoki cen, brak środków obiegowych (gotówki). Ten ostatni brak zrównał potrosze wszystkich, bo dziś nietylko człek niedostatku od „ręki do ust“ żyjący, ale nawet ludzie zamężni, właściciele domostw, fabryk itd. narówni głowią się nad tem, skąd wziąć pieniędzy na najpotrzebniejszą potrzebę, jak „związać koniec z końcem“. Wprawdzie różni różne potrzeby mają i kłopoty, ale każdemu nie starcza, bo cóż z nieruchomości i ziemi, kiedy ani muru nie ukasi, ani bicia z piasku nie skreśli. Każdy ma dziś „swego mola, co go gryzie“ i swą troskę o jutro, co mu sen z powiek spędza.

W tych warunkach przyjęcia świąteczne zeszły na drugi plan, o zabawach na zbliżający się karnawał wyjątkowo tylko gwarzyły lekkoduchy. Wszędzie wysuwały się na front palące pytania: dalej co będzie? Czy Rząd się ostoi? Czy lepiej będzie czy gorzej.

Zastanawiano się nad błędami Grabskiego i zamiarami Zdziechowskiego, krytykowano z mniejszą lub większą słusznością i Rząd i Sejm i Senat. Temu drugiemu na więcej się oberwało, ale w większości wypadków szanowni krytycy potępiali jego całość, zapominając, iż składa się on z różnych grup, z których jedne rzetelnie pracują a drugie same nie robią i innym przeszkadzają; zapominając o tem, iż z winy właśnie ogółu nie było w izbie większości i że wreszcie stworzono z trudem koalicję z różnych złożone stronnictw

Więcej od ścisłej polityki rozprawiano specjalnie o gospodarce. I tu w zapale krytyk pod adresem czynników miarodajnych zapominano, iż nietylko Rząd i Sejm, ale i szeroki ogół zawinił, że gdyby naprz. mniej pieniędzy wyrzucono za okno, na kupno zbędnych towarów zagranicznych to złoty stałby lepiej i bezrobocie, głód nie szczyrzyły dziś zębów.

Na te dziś najaktualniejsze sprawy finansowo-gospodarcze rzuca potężny promień światła wypowiedziana na ostatnim posiedzeniu Senatu mowa ks. senatora Adamskiego. Podajemy ją (początek) w dosł. brzmieniu na 3-ciej stronie dzisiejszego numeru „Głosu Pom.“, poprzedzając tamże wywody wybitnego działacza kilkoma uwagami dotyczącymi przedewszystkiem drogi ocalenia gospodarczego i położonej w tym kierunku za-
sługi Chrześc. Demokracji.

*

Tu chcemy tylko jeszcze podkreślić inną, również Chrześc. Dem. zasługę, mianowicie pracę jej nad utrwaleniem zasad moralnych. Bez nich najlepsze sposoby gospodarcze nicby nie pomogły, bo więcej od siły materialnej, potrzebna jest duchowa.

W ramach Chrześc. Dem. można dwie niepotrzebnie sobie przeciwstawiane zasady — hasła: „wedle stawu grobla“ i „mierz siłę na zamiary“ harmonijnie połączyć, wykreślając społeczeństwu i państwu drogi ocalenia z tą żelazną konsekwencją, jaką nacechowana jest śmiało w oczy groźnej prawdy patrząca, a przecież pełna wiary w przyszłość mowa ks. sen. Adamskiego. S. M.

Zakończenie

Roku Świętego w Rzymie.

Zamknięcie świętych drzwi. — Uroczyste „Te Deum“. — Wspaniały przebieg uroczystości.

Rzym, 26. 12. (PAT.) W bazylice watykańskiej odbyła się uroczysta ceremonia zamknięcia Świętych drzwi Sasiadujące z bazyliką ulice były bogato udekorowane. Już wczesnym rankiem na ulicach zebrały się olbrzymie tłumy. Uroczystość uświetniła wspaniała pogoda.

Ojciec Święty w otoczeniu kardynałów, licznych biskupów i dostojników dworu papieskiego oraz oddziałów gwardji papieskiej zeszedł wielkimi schodami Watykanu i zatrzymał się pod portykiem bazyliki św. Piotra, gdzie miała się odbyć ceremonia zamknięcia.

Przed drzwiami świętymi Papież zeszedł z „sedia gestatoria“ i pieszo przeszedł przez drzwi, poczem zasiadłszy znowu na „sedia gestatoria“, przeniesiony był przez całą bazylikę, w której zebrały się olbrzymie tłumy pielgrzymów. Po modlitwach przed głównym ołtarzem Papież udał się znowu pod portyki bazyliki i zasiadł na tronie.

Ceremonia rozpoczęła się niezwłocznie. Pośród ze-

branej na trybunach publiczności znajdowali się między innymi książę Józef bawarski, arcyksiążę Józef z żoną, książę Kalabrii z żoną i córkami, korpus dyplomatyczny, kawalerowie maltańscy, arystokracja rzymska i wiele innych wybitnych osobistości. Chóry kaplicy Sykstyńskiej odśpiewały psalmy rytualne.

Następnie zgodnie z ceremoniałem, Papież podszedł do drzwi świętych, przykleknął i położył pierwsze trzy cegły. Jednocześnie od środka bazyliki murarze rozpoczęli budowę muru, zamykającego święte drzwi.

W tym czasie wszystkie świece zostały zgaszone, poczem odśpiewano dziękczynne „Te Deum“. Po zakończeniu ceremonji Papież powrócił do swych apartamentów.

Podobne ceremonje, celebrowane przez najstarszych kardynałów, odbyły się jednocześnie w bazylikach Najświętszej Marii Panny, św. Jana i św. Pawła.

Czy Rosja przyjmie

zaproszenie na konferencje rozbrojenowe.

London, 27. 12. (PAT.) Z dużym zaciekawieniem oczekują tu odpowiedzi Rosji na zaproszenie Ligi Narodów do udziału w komisji przygotowawczej do konferencji rozbrojeniowej. W sprawie tej pisze „Observer“, że bez udziału

Rosji nie może być nic realnego uczynione. Dziennik spodziewa się jednak, że Rosja przyjmie zaproszenie, gdyż bój-
kotując konferencję, nie wygra niczego.

POMRUK BURZY

na Bliskim Wschodzie.

Nastroje wojenne w Turcji.

Tajemnicze narady. — Protestacyjne meetingi. — Młodzież gotowa do boju. —

Paryż, 26. 12. (PAT.) „Chicago Tribune“ donosi z Angory, iż w sztabie generalnym odbyła się nader doniosła tajna narada, w czasie której prowadzono dyskusję nad sprawą ewentualnej kampanji w rejonie Mośulu.

Angora, 26. 12. (PAT.) Dnia 24 bm. pod przewodnictwem Mustafy - Kemala - Paszy odbyło się posiedzenie najwyższej rady wojennej.

Angora, 26. 12. (PAT.) Z całej prowincji nadchodzą depesze o meetingach protestacyjnych przeciwko decyzji Rady Ligi Narodów w sprawie Mośulu.

Po zebraniu, odbytem w gmachu uniwersytetu, studenci konstantynopolitańscy wysłali do rządu depeszę z oświadczeniem, iż młodzież gotowa jest do wszelkich ofiar na nią padających.

Rząd naradza się z delegacjami pracobiorców i pracodawcami nad bezrobociem.

Premjer Skrzyński zwiedza główne tereny przemysłowe.

Katowice, 27. 12. (PAT.) Premjer dr. Aleksander Skrzyński udał się wczoraj, dnia 26 grudnia br. o godz. 0.15 w podróż do głównych centrów przemysłowych. O godz. 7.30 rano p. premjer w towarzystwie urzędnika Prezydium Rady Ministrów p. Scharnacha przybył do Kielc, gdzie udał się do mieszkania p. wojewody, z którym odbył dłuższą konferencję w sprawie bezrobocia, poczem p. premjer odjechał samochodem do Będzina i Sosnowca.

Po wstępnej konferencji ze starostą będzińskim p. Trzcinińskim, p. premjer przyjął kolejno delegację pracowników i pracodawców zagłębia dąbrowskiego, które przedłożyły swoje prośby i postulaty.

Następnie p. Premjer udał się do Katowic. W obecności wojewody śląskiego p. Bilskiego, p. premjer odbył szereg konferencji w sprawie bezrobocia z przedstawicielami przemysłowców i robotników.

Łódź, 27. 12. (PAT.) Dnia 27 bm. p. prezes Rady Ministrów i Minister spraw zagranicznych Skrzyński opuścili rano Katowice i przybył do Łodzi w towarzystwie osobistego sekretarza p. Scharnacha. O godz. 5-tej popołudniu p. premjer rozpoczął szereg konferencji z przedstawicielami robotników i pracodawców przemysłu włókienniczego w Łodzi. Konferencje zakończono o godz. 8.30 wieczorem. Dnia 28 bm. o godz. 6.55 rano p. premjer opuszcza Łódź, udając się do Warszawy.

Nowe przesilenie we Francji.

Projekty finansowe Doumera.

Paryż, 27. 12. (PAT.) Podczas świąt gabinet zajmował się sprawą projektów finansowych ministra Doumera oraz zastrzeżeniami, poczynionymi przez ministrów, należących do stronnictw radykalno - społecznych. Briand ma nadzieję, że porozumienie uda się osiągnąć do wtorku.

Jak zaznacza „Journal“, w kuluarach izby brana jest pod uwagę możliwość przesilenia gabinetowego. Przyłaciele po-

lityczni ministrów, będących członkami kartelu lewicy, doradzają im podanie się do dymisji, o ile Doumer nie porzuci swoich projektów. Według tego samego dziennika, Briand, który aprobuje projekty, Doumera, ma ustąpić, jeżeli większość ministrów projektów tych nie przyjmie, co zresztą jest nieprawdopodobne.

Wielka mowa ks. senatora Adamskiego

patrz strona 3-cia.

Minister Grabski

zaprzecza wiadomości o wizycie u p. Piłsudskiego i nie wierzy w przygotowania zamachu.

Warszawa, 28. 12. (A. W.) Minister Oświaty St. Grabski zaprzeczył w wywiadzie ze „Słowem Wileńskim“ jakoby prowadzone osobiście lub przez pośrednictwo jakiegokolwiek wywiady z marsz. Piłsudskim były prawdziwe. Wiadomości wydane w prasie na ten temat są kłamstwem.

P. Grabski nie wierzy w rzekome przygotowanie zamachu przez Piłsudskiego, przede wszystkim dlatego, że za-

mach taki nie udałby się. Następnie, gdyby Piłsudski chciał urządzić zamach, mógłby być tego dokonany, wreszcie Piłsudski zdaniem Grabskiego zdaje sobie sprawę, że zamachem pociągnie za sobą wojnę domową i zbrojne najeźdy sąsiadów. (Treść powyższego telegramu jest potwierdzeniem naszego poglądu. Patrz artykuł wstępny „Głosu Pomorskiego“ nr. 295. — Redakcja.)

Poseł niemiecki w Warszawie

kandydatem na przedstawiciela Niemiec w Lidze Narodów.

Berlin, 27. 12. (PAT.) Równocześnie ze sprawą zgłoszenia przez Niemcy ich przystąpienia do Ligi Narodów, które ma według „Montag Morgen“ nastąpić w drugim lub trzecim tygodniu stycznia, miarodajne koła rozważają sprawę zmniejszenia przedstawiciela Niemiec w Lidze Narodów.

Tenże dziennik donosi, że prezydent Hindenburg nie zgo-

dził się na propozycję min. Stresemanna, który pragnął powierzyć ten mandat byłemu sekretarzowi stanu w urzędzie spraw zagranicznych von Kühlmannowi.

Wobec odrzucenia tej kandydatury przez prezydenta za najpoważniejszą uważają kandydaturę posła niemieckiego w Warszawie Ulricha Rauschera.

Germanofilską polityką Litwy

naraża na szwank rozwój portu kłajpedzkiego.

Paryż, 27. 12. (PAT.) „Petit Journal“ omawiając ruch germanofilski, w Kłajpedzie, pisze, iż ruch ten przypisać należy ogólnemu niezadowoleniu, mającemu swe źródło w zmniejszonej działalności portu kłajpedzkiego. Przyczyną tego zmniejszenia jest niedojście do porozumienia z Polską podczas ostatnich rokowań polsko-litewskich, mających na celu

zapewnienie spławu drzewa po Niemnie oraz swobodnej komunikacji towarowej i osobowej przez terytorium Kłajpedy.

W ten sposób Litwa, prowadząc swą grę, która stanowi właściwie propagandę na rzecz przyłączenia Kłajpedy do Rzeszy Niemieckiej, naraża na szwank pomyślność i rozwój portu kłajpedzkiego.

Uroczysta konsekracja w Oświęcimiu.

Katowice, 28. 12. (A. W.) Dnia 1-go stycznia 1926 r. rozpoczęła się w Oświęcimiu uroczysta konsekracja związana z nominacją ks. biskupa Hlonda na biskupa śląskiego. W uro-

czystościach tych wezmą udział 15 biskupów polskich i delegat apostolski.

TECZA POKOJU

ponad skrwawioną Syrią?

Francja rokuje pomyślnie z Druzami.

Londyn, 24. 12. Pat. „Daily Telegraph“ donosi z Beyruthu, że rokowania pokojowe toczą się w dalszym ciągu. „Times“ donosi z Beyruthu, że wczoraj przybyła tam z Damaszku delegacja druzów złożona z 20 osób. Delegaci udali się do sułtana celem odbycia z nim rokowań.

Następnie delegacja została przyjęta przez wysokiego komisarza de Jouvenela, który omawiał z nią żądania druzów, dotyczące ogólnej amnestji, dokładnego określenia stosunku między państwem mandatomem a Syrią przez umowę, któraby była zawarta między konstytuanta a syryjskim wysokim komisarzem, przyczem na wypadek różnicy zdań, wynikającej z tej umowy,

miałaby decydować Liga Narodów. Następnie miałyby być ustanowiony tymczasowy rząd narodowy aż do czasu wyborów oraz uznana jedność Syrii.

Sprawa przywrócenia dawnych granic Libanu byłaby rozstrzygnięta w drodze plebiscytu. Według „Timesa“ warunki te zostały w zasadzie przychylnie przyjęte przez wysokiego komisarza.

Paryż, 24. 12. Pat. „Chicago Tribune“ donosi z Beyruth, że podpisany tam został z druzami układ w sprawie amnestji. Wysoki komisarz francuski de Jouvenel polecił niezwłocznie uwolnić wszystkich jeńców politycznych.

Interwencja mocarstw w Chinach.

Tokio 27. 12. (PAT.) Z Mukdena donoszą, że Czang-Tso-Lin przeszedł na całym froncie do ataku. Zajął on miasto Czu-Lin-Czo i zmusił Kuo-Sung-Lina do odwrotu.

Paryż, 27. 12. (PAT.) „Chicago Tribune“ donosi z Pe-

kinu, że jak wynika z przejętych radiotelegramów, rządy amerykański, angielski, francuski, włoski i japoński postanowiły interwenjować w Chinach jeszcze przed końcem tego roku.

MIECZYSLAW ROŚCISZEWSKI.

Triumf serca.

Powieść popularna na tle życia fabrycznego. (I)

Gdy pani Franciszkowa Dobranicka umierała, Janka, jej córeczka, była zaledwie dziewczynką ośmioletnią. Zachowała ona o matce wspomnienie jaknajdokładniejsze, widziała w myślach jej twarz o rysach subtelnych, zawsze mizerna i postarzała przedwcześnie wskutek trawiającej ją choroby.

Pani Dobranicka miała zwyczaj chodzenia po wąskich zaułkach Dąbrowy, dla dotarcia do tej czy owej ubogiej chaty i roziśniania tam swoich dobrodziejstw. Tamtejsi tkacze i fabrykanci wyrobów bawełnianych czcili ją; ci, co ją znali, mówili o niej ze łzami w oczach, nawet niedowiarki nie śmieli jej krytykować, za to, że nazbyt gorliwie uczęszczała do kościoła.

„Takich chrześcijanek, — mówił z parafiańskim zgrzytem, — więcej potrzebaby nam było!

Jednym wyrazem, jednym uśmiechem mitygowała opornych, godziła poważnione stadła, ocalała mężów od pijaństwa, a ogniska domowe od nędzy.

Widzimy ją, jak po całych nocach siadywała przy łożu chorych, pocieszając konających, jak przynosiła z dobrem słowem, które goi rany serca, suto wsparła pieniądze

Cóż się stanie teraz z tą wielką rodziną sześćset robotników, kiedy jej zabrakło? Prawda, że nikt nie mógł się skarżyć na zwierzchników. Oto już trzy ćwierci wieku, jak pradziad Dobranickich założył fabrykę, a cztery pokolenia tych, co następowali jedni po drugich, umiały zdobywać dla siebie szacunek powszechny, rządząc się sprawiedliwością i dobrocią. Pomimo to jednak „kogoś takiego jak nieboszczka pani, nigdy jeszcze nie widziano“ Slegając myślą w najodleglejszą przeszłość, najstarsi ludzie nie spostrzegli, ktoby jej mógł dorównać.

Prawda, że pan Franciszek był jeszcze młodym, bo miał conajwyżej czterdzieści lat. Przed objęciem fabryki po Leonie Dobranickim, skończył technikę we Lwowie, poczem zaczął od ostrego postępowania z ludźmi, ale gdy się ożenił, „Pani“ wszystko doprowadziła do ładu.

I oto Janka przyszła na świat, a matka jej umarła po dziesięciu latach małżeństwa.

Pan Franciszek — myśleli robotnicy — nie zostanie zapewne sam z Janką. W jej wieku dziewczynka, choćby tak słodka i ładna jak ona, nie może być towarzyszką, a z „nową panią“ kto wie, jak może tam będzie.

Głuche te napomykania obity się o uszy Wojciecha Bąka, pierwszego werkmistrza, „mądrego Bączka“, jak go przezywano. Ten znał swego zwierzchnika Pracował jeszcze za jego ojca, bo urodził się we fabryce i należał do trzeciego pokolenia. Miał w tej epoce lat pięćdziesiąt.

Krepy, z wielką głową, na której stroszył się włos biały, z grubym wąsem, podkręconym po staropolsku na czerwonej, rumianej twarzy, z oczyma jasnymi, został robotnikiem i czuwał nad tradycjami firmy. Niezależnie pocziwiec, miewał sporo zmartwień, stracił troje dzieci w czasie epidemji opon mózgowych. Nie zapomniał też, jakim staraniami otaczała ich nieboszczka pani aż do dni... ostatnich. Dziś jeszcze mówił o tem i płakał, mówiąc:

„Niech pani nie rozpacza, pani Bąkowa, — powiadała do mojej baby — panine małżeństwa są teraz szczęśliwe, a kto wie. Bóg Najwyższy może panią innymi dziećmi obdarzyć“.

I rozczulony werkmistrz ciągnął dalej: „Nie byliśmy już młodzi, ani ja, ani matka. Przez pięć lat byliśmy bezdzietni, aż oto rodzi się nam Piotruś na trzydziści miesięcy przed przyjściem panny Janki! Miałoby to być błogosławieństwo Boże? Tylko że matka nie dożyła szczęścia. Wytrzymała ledwo pięć lat przy naszym malcu. Jeżeli kiedy spotka się z panią Franciszkową hen, w gorze, to niejedno będą sobie miały do powiedzenia“.

Stary Bączek miał rację. Lata mijały, a pan Franciszek mieszkał zawsze sam ze swoją córką. Teraz ona

Wesoła teoria

i smutna praktyka.

Chrz. Demokracja przeciwko polityce rozrzućności.

Senator Thullie i kol. z Klubu Chrz. Dem. zwrócili się do Pana Prezydenta Ministrów w sprawie tworzenia nowych urzędów z następującą interpelacją:

„Pan Prezydent Ministrów i p. Minister Skarbu stwierdzili konieczność jaknajdalej idących oszczędności, redukcji urzędów i funkcjonariuszów państwowych. Podzielając w zupełności zdanie rządu co do tej kwestji, jesteśmy bardzo zdziwieni zjawiskiem tworzenia nowych urzędów i posad.“

I tak niedawno, jak mówią, rozesłano okólnik do władz, aby podały wykaz starych mebli i odesłały go do centrali sprzedaży starych mebli.

Dalej tworzy się jakaś centrala biblioteczna i na naczelnika tej centrali upatrzony jest podobno dr. Bernacki w Ossolineum we Lwowie.

Wreszcie mają tworzyć obecnie generalną dyrekcję budowy narażnic na wschodniej granicy w Brześciu Litewskim, pomimo, że budowa budynków rządowych należy przecież do dykcji robót publicznych przy odnośnych województwach.

Zdaniem naszym tworzenie nowych central i generalnych dykcji w chwili, gdy rząd zaprowadza zniesienie zbędnych urzędów, jest niewytłómaczonem, podobnie jak utworzenie trzeciego podsekretariatu stanu przy ministerstwie Skarbu.

Dlatego zapytujemy Pana Prezydenta Ministrów:

- 1) Czy wszystkie podane te fakty są prawdziwe?
- 2) Czy Rząd zechce zaniechać tworzenia nowych urzędów i nowych etatów?

Internelanci.

Niemcy bez rządu

znowu próby stworzenia koalicji.

Berlin, 27. 12. (PAT.) Zjednoczone grupy Reichstagu i sejm pruski zbierają się 10 stycznia w celu odchylenia wspólnej rady nad sytuacją polityczną. Pisma przypuszczają, że po Nowym Roku poczynione zostaną nowe próby utworzenia gabinetu wielkiej koalicji.

O POPRAWĘ POŁOŻENIA NA RYNKU PRACY.

Reorganizacja funduszu bezrobocia.

Warszawa, 28. 12. (A. W.) Krają pogłoski, że działalność funduszu bezrobocia będzie zreorganizowana i wydane będą zarządzenia poprawy położenia na rynku pracy.

CZICZERIN WRÓCIŁ JUŻ DO MOSKWY

Ryga, 24. 12. (PAT.) Przybyły dziś rano komisarz spraw zagranicznych, Cziczeryn, złożył oficjalne wizyty członkom rządu lotewskiego. Wieczorem Cziczeryn wyleżdża do Moskwy.

NA BALKANIE WIECZNIE WRZĄCYM.

Niesnaski grecko-bułgarskie jeszcze trwają.

GWALTY GRECKIE.

Sofja 26. 12. (PAT.) Bułgarska agencja telegraficzna donosi, że według wiadomości, otrzymanych z Grecji, władze tamtejsze pragną przez rozmaite szykany zmniejszyć liczbę bułgarską, zamieszkałą w okolicach Flory i Kasterji do opuszczenia tych miejscowości. Popelnione niedawno w pobliżu Ostrowy morderstwo przypisywane jest komitadzom, celem usprawiedliwienia prześladowania mieszkańców pochodzenia bułgarskiego.

przejęła zwyczaj, zaprowadzone przez swoją rodzicielkę. I w istocie, wcale dumną nie była. Dzieckiem będąc, bawiła się w warsztatach, a stary Bączek zaprawiał ją w początkach rzemiosła.

Janka nie wymagała innych przyjaciół, jak dziećmi robocizny. Ojciec zachęcał ją do tego. „Ta prostota — myślał — podobała się mej żonie“ A przy tem, ze swego stanowiska, urobił sobie własną koncepcję rodziny.

„Tu wszyscy jesteśmy współpracownikami“.

Z pośród rówieśników, Piotruś Bąk był najmłodszy dla Janki. Po wyjściu ze szkoły wstępnej, oddany został do handlowki w mieście wojewódzkim.

„Musisz wszystko umieć — twierdził stary Bączek — bo wtedy będziesz mógł oddać rzetelne przysługi panu Franciszkowi“.

Na wakacje Piotruś wracał do Dąbrowy. Janka przechadzała się z nim. Prowadził ją w aleję wzdłuż brzegu Sosnowki, przebiegali ścieżki w garbarni, przysłuchiwali się klekotowi wody i patrzyli na obieg kół młyńskich. Legenda przypisywała pobyt w tem miejscu diabła Boruty.

— Ot bałki — zapewniał Piotruś.

Ale Janka wierzyła w legendy i oczy miała rozmarzone. Imaginacja wskrzesiła tajemnice przedwieczne. Hez ich było w cieniu tych omszałych dziedzin leśnych przesiąkniętych wilgocią!

Para młodych przyjaciół siadała na ławie kamienną starego zamczyska pod wysokim oknem. Na pierwszym planie uderzały ich oczy płaskie dachy domów, widzianych zdala, ogródki, pełne drzew owocowych, a dalej pola, ogrodzone tu i owdzie płotem i obsadzone wierzbnami. Była to cząstka cudnego Mazowsza — zwycięzcy.

Na Anioł Pański Janka szła do kościoła. Piotruś poważał się dnia pewnego zadzwic z jej pobożności, ale ostra odpowiedź Janki pozbawiła go nadal ochoty do takich żartów. Skończyło się na tem, że przez czterdzieści ośm godzin nie widzieli się z sobą.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

O ratunek życia ludzi i Państwa.

Zasady sanacji gospodarczej.

Krótko już referowaliśmy o programie sanacji gospodarczej, jaki na zebraniu Senatu we wtorek, dnia 22 grudnia br. imieniem Klubu Chrześcijańskiej Demokracji w swej przemowie przedłożył sen. ks. Adamski.

Senat wysłuchał przemowę z jaknajwiększą uwagą, a oklaski wszystkich klubów i słabe tylko zastrzeżenia socjalistów najlepszym są dowodem, że naga, bez odśronek rzucona prawda trafiła do przekonania wszystkich stronnictw Senatu.

Urzędowo w imieniu klubu Chrześc. Demokracji złożone oświadczenie ks. sen. Adamskiego jest zatem podstawą dla pracy i dążeń Chrześcijańskiej Demokracji w okresie sanacji gospodarczej. Dlatego też wracamy raz jeszcze do przemówienia tego i podajemy je w całej rozciągłości naszym Czytelnikom.

Senator Posner, przedstawiciel socjalistów nie polewizował bynajmniej z zasadniczymi twierdzeniami ks.

senatora Adamskiego, zwracał się jedynie przeciwko rzekomej rezygnacji z robotniczych zdobyczy społecznych. W osobistej wzmiance ks. Adamski odpowiedział krótko senatorowi Posnerowi, powołując się na stenogram swej przemowy, z którego wynika, że Chrześcijańska Demokracja bynajmniej nie myśli rezygnować na zawsze z rozszerzenia społecznych praw robotnika, lecz uważa, że w chwili, gdy Państwo tonie, a z niem robotnik, ważniejszym jest ratowanie życia ludzi i państwa, aniżeli walka o prawa, które w obecnych warunkach utrudniają walkę o życie.

Zaznaczyć wypada, że żaden z mówców nie odezwał się przeciwko stwierdzeniu ks. sen. Adamskiego, że sanację gospodarczą przeprowadzić można w Polsce jedynie drogą popierania kapitału, a nie sposobami socjalistycznymi.

Socjalistyczne metody dobre mogą oddać usługi

wtedy, gdy w Państwie kapitał jest silny, — w gospodarzo słabem państwie natomiast socjalistyczne sposoby nie niszczą nadużyć kapitału, lecz kapitał sam i warsztaty pracy.

Poraz pierwszy w Izbach Ustawodawczych wypowiedziano te zasady z obozu centrowego tak jasno, śmiało i wyraźnie.

Z tego też punktu widzenia mówca Chrześcijańskiej Demokracji krytykował ustawy sanacyjne, wniesione przez obecny rząd, które wskutek swej kompromisowości jeszcze nie mają cech jasnego i wyraźnego programu gospodarczego.

Zerwanie z niejasnym i niewyraźnym stawianiem rzeczy, złamaniem pomiędzy socjalistycznymi a niesocjalistycznymi sposobami pracy gospodarczej, stawianie jasnego i zdecydowanego programu gospodarczego, oto wybitna zasługa Senackiego Klubu Chrześcijańskiej Demokracji.

Mowa ks. Senatora Adamskiego wygłoszona na posiedzeniu Senatu w dniu 22 grudnia 1925 r.

CHRZEŚC. DEMOKRACJA A RZĄD.

Spółeczeństwo powinno zrozumieć grozę chwili.

„Wysoki Senacie! Stronnictwo moje popiera Rząd i należy do koalicji, która obecny Rząd podtrzymuje, uważamy jednakowoż, że to nas bynajmniej nie zwalnia ani od krytyki, ani też nie zwalnia nas od patrzenia ściśle i surowo na stan rzeczy. Stan rzeczy jest bowiem tego rodzaju, że każdy ma obowiązek jasno i wyraźnie, co należy wypowiedzieć w tym celu, żeby społeczeństwo zrozumiało grozę chwili.

„Będziemy głosowali za przedłożeniami o których mowa, aczkolwiek wobec nich niewątpliwie mamy także pewne zastrzeżenia. Uważamy jednakowoż, że potrzeba dziś szybkiego i sprawnego załatwienia sprawy i dlatego nie chcemy rzeczy jeszcze przewlekać.

ZYCIE NAD STAN.

Kosztowne ratowanie pozorów. — Pożyczki.

„Sytuację państwa przedstawił nam p. minister skarbu niedawno wprost w rozpaczliwych barwach. Jesteśmy w położeniu typowego bankruta, żyjącego nad stan. Wydajemy i wydajemy, żeby ratować pozory, pragniemy długi zaciągnąć, gdyby nam pożyczkę ktoś dał. Naturalnie takim sposobem przez pewien czas te pozory podtrzymuje się jeszcze aż potem przychodzi nagłe załamanie. Jedno tylko jest przytem pocieszające, mianowicie to, że zobowiązań zagranicznych nie mamy wiele, bo Bogu dzięki znacznie większych pożyczek nam nie dano. Gdybyśmy byli je dostali, zjedlibyśmy je na wydatki bieżące, a potem tem większy ciężar spadłby na całe społeczeństwo.

WSPÓLNEMI SIŁAMI TRZEBA OCALIĆ PAŃSTWO.

Rozbudowa nadmierna naszego aparatu państwowego, rozrząd do niewłaściwych rozmiarów maszyny państwowej, wymagało pobierania nadmiernych podatków. W pierwszej epoce naszego życia państwowego te podatki ściągano w formie dewaluacji, w drugiej epoce przez ruinę warsztatów pracy (głos: słusznie).

Za dewaluację zapłacili ci, którzy oszczędzali i dzięki ciężkiej pracy odłożyli trochę grosza.

W drugiej epoce przechodzimy już do tego, że nie niszczyliśmy gotówki, ale niszczyliśmy warsztaty pracy i wyglądamy jak typowy syn marnotrawny zamożnego ojca, który najpierw roztrwonil gotówkę, a potem zaczął wyprzedawać meble, a na końcu rujnuje dom i prosto staje się bankrutem. I dlatego sytuacja jest rzeczywiście ciężką i społeczeństwo nasze powinno z tego miejsca słyszeć zupełnie szczerze i jasne słowa, bo inaczej ono sobie nie uświadomi grozy sytuacji, nie pójdzie właściwymi drogami i nie poprze zabiegów, które czynić trzeba wspólnymi siłami, jeżeli się chce Państwo uratować i ocalić.

NIEJEDNOLITOŚĆ I KOMPROMIS.

Budżet, waluta, wytwórczość. — Koalicja. — Rola ministra Skarbu w obecnym gabinecie. — Ustawy sanacyjne nie wystarczą.

Trzy są dziedziny, które konieczne trzeba naprawić i postawić, we właściwy sposób, aby Państwu naszemu dać siłę i rozmach do pójścia naprzód.

Sprawa uregulowania bezwzględnie budżetu, obrona naszej waluty, a na koniec niedostateczne popieranie naszej wytwórczości, te zagadnienia muszą doznać załatwienia właściwego, inaczej Państwo nie będzie mogło żyć.

Prowizorium budżetowe i ustawy, które Rząd przedkłada, niewątpliwie mają iść po tej linii i niewątpliwie przedłożenie obciążonego prowizorium budżetowego jest krokiem naprzód.

Ale wobec tego, że koalicja rządząca, składająca się z innych ugrupowań, jak zwykle dotąd bywało, jeszcze nie zgranych, nie uchwyciła właściwego kierunku, te wszystkie dzisiejsze programowe ustawy noszą typowe cechy kompromisowych ustaw, nie są jednolite, nie są wyraźne i nie są dostatecznie celowe. Brak im szcze-

gólnie tego rozmachu i tej formy, któraby umiała wzbudzić przeświadczenie, że one bezwzględnie muszą doprowadzić do celu.

Dlatego też po większej części musimy polegać na czynniku, na którym w takim Państwie jak nasze, polegać się nie powinno, mianowicie na silnej ręce Ministra Skarbu i na tem, aby Minister Skarbu korzystając z przywilejów dalszych skreśleń budżetowych, które mu ustawy nadają, rzeczywiście tych skreśleń dokonał.

ROZCHÓD NA DOCHODZIE WINIEN BYĆ OPARTY JUŻ W PIERWSZYM KWARTALE 1926 r.

„Silna ręka Ministra Skarbu ratować musi ten budżet, który jeszcze nie jest realny, jeszcze nie jest taki, jaki być powinien. Prowizorium budżetowe, które obcina wydatki państwowe do 407 mniej więcej milionów za pierwsze trzy miesiące 1926 r. jest krokiem naprzód, ale przecież my wszyscy już w tej dyskusji widzimy, że nasze dochody państwowe w przyszłym okresie 3-miesięcznym będą wynosiły mniej więcej 360 milionów, to znaczy, że braknie nam conajmniej 40 do 50 milionów do pokrycia. Pocięliśmy się tem, że zaległości podatkowe w tym czasie wypłyną, ale przecież powstaną nowe zaległości podatkowe. Społeczeństwo jest już poprostu podatkami zmęczone, moralność podatkowa osłabła, a siła podatkowa przecież zmalała także, dlatego obawiam się poważnie, zwłaszcza wobec spadku wpływów podatkowych z miesiąca na miesiąc, że nie będzie można w przyszłości liczyć absolutnie na te cyfry dochodu, którymi dziś operujemy i że mniemanie, iż obciążenie budżetu jest jednorazowym, że później nie będzie potrzeba obcinać budżetu w dalszym ciągu, że to jest absolutnie nierealne.

Społeczeństwu powiedzieć trzeba, że jeszcze w dalszym ciągu musimy dokonywać zmniejszania naszego budżetu nie kontentując się uchwałami, które dzisiaj mamy powziąć.

Wobec tego jestem przeświadczony, że trzeba prosić usilnie p. Ministra Skarbu, żeby już w tym pierwszym 3-miesięcznym okresie, z największą energią i natychmiast skorzystał ze swego prawa skreśleń budżetowych, i żeby jeszcze w pierwszym kwartale 1926 r. doprowadził do tego, by nasze wydatki budżetowe rzeczywiście z realnych pokryły się dochodów, a nie były oparte na przypuszczeniach, na domysłach i na jakimś kunsztownym balansowaniu i przesuwaniu pozycji dochodów i rozchodów.

OCALENIE POLSKI ZALEŻY OD ZMNIJSZENIA BUDŻETU.

Jest to możliwem jeśli państwo ograniczy się na to tylko, co jest koniecznem i jeśli w całym społeczeństwie od rządu poczawszy będzie dobra wola zmniejszenia rozchodów.

Ocalenie Polski zależy od odpowiedzi na pytanie, czy można jeszcze skreślać w budżetach poszczególnych ministerstw, czy budżety poszczególnych ministerstw dalsze skreślenia jeszcze wytrzymają. Oczywiście, jeżeli się chce Państwo polskie postawić na stanowisku tak postępowych urzędzeń, jakich niema jeszcze żadne państwo w Europie, nasz budżet jest za mały. Jeżeli zaś powiemy sobie, że jesteśmy ludźmi ubogimi, że Państwo nasze musi starać się tylko o to, żeby żyć, wtedy budżety nasze są rozdęte, bo zajmują się niezmiernie wielu sprawami, które do nas nie należą.

I dlatego wychodzę z założenia, a to zapatrywanie podziela moje stronnictwo, że Państwo Polskie powinno tylko to czynić, co jest konieczne do podtrzymania istnienia Państwa, a wszystko inne jako zbędne, musi zejść na drugi plan. I chociaż byśmy musieli czekać kilka lat na zrealizowanie rzeczy bardzo pożytecznych i wielce pożądaných, to jednakowoż nie wolno nam ich dzisiaj realizować, jeżeli skutkiem tego grozić może bankrutwo Państwa.

Ktokolwiek przypatrzy się naszym budżetom, ten wie, że u nas pełno jest urzędów zbędnych, że potworzyły się u nas od góry, od Ministerstw na dół, całe hie-

rarchie urzędnicze, całe piramidy władz i urzędów, które można usunąć. We wszystkich naszych Ministerstwach jest mnóstwo referatów i referentów do najrozmaitszych rzeczy, bardzo pożytecznych, bardzo dobrych, ale niepotrzebnych wtedy, kiedy się stoł przed przepaścią bankrutwa. Jeżeli Ministerstwa zajmują się sprawami, które do nich nie należą, to trzeba je skreślić ze zakresu działania Państwa, bo nas na to nie stać.

Rozumiem, że np. Ministerstwo Oświaty zajmuje się szkolnictwem; ale jeżeli ono chce towarzyszyć obywatelowi swoją opieką od niemowlectwa aż do grobu, to uważam, że taka opieka jest zbędna. Najlepszym tego dowodem jest to, że organizacje prywatne, które zajmowały się oświatą pozaszkolną, broniły się przeciw ingerencji Ministerstwa Oświaty i nie chciały jego opieki i dopiero później, kiedy się przekonano, że za pomocą referentów i organów oświaty pozaszkolnej w ministerstwach można znakomicie z Ministerstwa Oświaty wyciągnąć subwencje, wtedy dopiero organizacje prywatne pogodziły się z rządową opieką oświaty pozaszkolnej. To są rzeczy, które w tym stanie, w którym Polska się znajduje, absolutnie muszą być zbędne, chociaż mogą być pożyteczne.

Brak powiązania administracji, nieszczęsny błąd w założeniu administracji, że chciało się w każdym urzędzie, w każdym ministerstwie od góry do dołu prowadzić samodzielne agendy, sprawił, że np. w mieście Poznaniu, w którym dawniej dla urzędników państwowych była jedna kasa centralna, gdzie kilku urzędników załatwiała wypłaty, dziś istnieje kilkanaście kas i kilkuset ludzi zajmuje się sprawami, które dawniej robiono za pomocą kilku urzędników z tą tylko różnicą, że kiedy dawniej wypłaty szły sprawnie, to dziś wskutek przechodzenia od instancji do instancji wypłaty znakomicie się opóźniają.

Urlopy płatne — to jedno z nadużyć, które się u nas rozpowszechniło nadmiernie. Do jakich to prowadzi kwiatków, — tych przykładów możnaby przytoczyć miliony — podaję tylko fakt, o którym dowiedziałem się dziś, że jeden z oficerów otrzymał 2-letni płatny urlop na studia medycyny.

Kursa dokształcające są niewątpliwie bardzo pożyteczne, ale to są rzeczy, które również nie należą ściśle do organizacji państwowej. Tak samo organizacja państwowa nie jest na to, ażeby jaknajwięcej dzienników i papierów wypisywać, których później nikt nie czyta, — tylko jest po to, ażeby załatwiać sprawy. Jeżeli pozostawimy w ministerstwach i urzędach tylko to, co jest niezbędne dla istnienia Państwa, to niema najmniejszej wątpliwości, że taki budżet zniesie Polska nawet w dzisiejszym stanie gospodarczego osłabienia i że taki budżet będzie realny. Ale jeżeli to ma się przeprowadzić, trzeba zmienić mentalność, sposób myślenia całego społeczeństwa od dołu do góry, aż do Rządu samego.

SPOŁECZEŃSTWO, PRASA, MINISTERSTWA, WŁADZE MUSZĄ ZMIENIĆ SPOSÓB MYŚLENIA I PÓPIERAĆ OSZCZĘDNOŚĆ, ZAMIAST JĄ PARALIŻOWAĆ.

Obraz ponury, który przed społeczeństwem rozłożył Minister Skarbu wywarł silne wrażenie w całym kraju, a jednak widzimy, że konsekwencji ani społeczeństwo, ani przedstawiciele społeczeństwa wyciągnąć nie zdołali (głos: Rząd też nie).

Informuje i wychowuje społeczeństwo prasa. W starszy, że ktoś wspomni, że ma być redukcja, np. w dziedzinie oświaty, a niektóre gazety są pełne artykułów, że oświata się krzywdzi, że nie chce się oświatywać w Polsce itd. Zamiast sprawę traktować poważnie i serjo i powiedzieć, że chodzi o jeden z tych odłamów prasy oświatowej, który zostawiamy sobie na późniejsze czasy, przedstawia się sprawę w taki sposób, jakby tem mem cała oświata była pogrzebana. Jeżeli mówimy o redukcji w Ministerstwie Spraw Wojskowych, to wola się: zdradza się Polskę, bo chce się osłabić jej obronność obronna.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Podział kapitału w Niemczech.

Nowa ustawa niemiecka o przemyśle i handlu obowiązuje towarzystwa i organizacje przemysłowe, handlowe i finansowe do ogłaszania swych bilansów w markach złotych. Dzięki tej ustawie można z ogłoszonych dość licznie bilansów rozmaitych instytucji ułożyć pewien obraz podziału kapitału w Niemczech oraz prześledzić jego wzrost lub kurczenie się w wielkich przedsiębiorstwach, koncernach, firmach i bankach.

W przemyśle wielkim, w t. zw. Schwerindustrie, w przedsiębiorstwach dysponujących indywidualnie kapitałem ponad 70 mil. mk. złotych, rozmiary kapitału przed i powojennego naogół prawie że nie uległy zmianie. Fryd. Krupp dysponował przed r. 1914 kapitałem 200 mil. mk., obecnie bez zmiany; tow. Phoenix — 120 mil. mk. przed wojną, 180 mil. obecnie; Gelsenkirchen — 220 mil. mk. przed wojną i 168 mil. mk. obecnie; Deutsch-Luxemburg — 130 mil. mk. przed wojną i 127.5 mil. mk. obecnie; Rheinische Stahlwerke — 58 mil. mk. przed wojną i 124 mil. mk. obecnie; Mannesmann — 90 mil. mk. przed wojną i 115 mil. mk. obecnie; Harpener — 120 mil. mk. przed wojną i 102.5 mil. mk. obecnie.

W przemyśle elektrotechnicznym i chemicznym nastąpiło raczej powiększenie kapitału; Siemens i Halske — 87 mil. mk. przed wojną, 153.1 mil. mk. po wojnie; Rheinisch-Westfälische — 54 mil. mk. przed wojną, obecnie 156.1 mil. mk.; Siemens-Schneker — 97 mil. mk. przed wojną, obecnie 105 mil. mk. A. E. G. — 248 mil. mk. przed wojną, obecnie 172 mil. mk.

Jak w wielkim przemyśle elektrotechnicznym tak i w chemicznym nastąpił przyrost kapitału. Badische Anilin — 83 mil. mk. przed wojną, obecnie 234.7 mil. mk.; Elberfelder Ges. — 79 mil. mk. przed wojną, obecnie 195.3 mil. mk.; Hoefer Farbwerke — 70 mil. mk. przed wojną, obecnie — 195.9 mil. mk.; Rütgers Werke — 27 mil. mk. przed wojną, obecnie — 78.2 mil. mk.

W innych gałęziach wielkiego przemysłu daje się też zauważyć albo utrzymanie kapitału na poziomie przedwojennym albo wzrost. Deutsche Erdöl — 41 mil. mk. przed wojną, obecnie — 105 mil. mk.; Linke-Hoffman — 22 mil. mk. przed wojną, obecnie — 72 mil. mk.; Wiag Ges. — obecnie 132 mil. mk.; trust potasowy (Wintershall) — obecnie 320 mil. mk.

Skurczenie się kapitału objawiło się wydatnie w dotkniętych przez wojnę wielkich przedsiębiorstwach żelazkowych, Hapag i Lloyd breneński, których kapitał przedwojenny wynosił powyżej 100 mil. mk., a obecnie spadł poniżej 70 i 60 mil. mk.; zmniejszyły się również kapitały Hohenlohe-Werke, Rombacher Hutten, Schukert i Cie etc.

Naogół jednak w wielkim przemyśle niemieckim straty jednych zostały wyrównane przez przyrost kapitału u drugich, tak iż raczej kapitał uwięziony w produkcji przemysłowej wzrósł raczej po wojnie. Przytem cechą charakterystyczną okresu powojennego jest tendencja wybitna do koncentracji kapitału i strustowania się w przemyśle górniczym, hutniczym, w metalurgii i w przemyśle chemicznym. Tendencja ta jest natomiast bardzo słaba w przemyśle włóknistym i maszynowo-konstrukcyjnym. Tutaj też oraz w przemyśle średnim od czuwa się ostrzej brak kapitału.

Kapitał finansowy w Niemczech ucierpiał na wojnie bardziej od kapitału przemysłowego. Inflacja, pożyczki, wreszcie dewaluacja okroiły bardzo mocno kapitały instytucji bankowych. To też na liście instytucji finansowych dysponujących kapitałem powyżej 70 mil. mk. figurują tylko 4 banki: Deutsche Bank — 368 mil. mk. przed wojną, obecnie 200 mil. mk.; Diskonto i Schaffhausen-Ges. — 395 mil. mk. i 145 mil. mk.; Dresdner Bank — 325 mil. mk. przed wojną, obecnie — 100 mil. mk.

Skurczenie się kapitału finansowego po wojnie tłumaczy do pewnego stopnia kryzys kredytowy, który tak dotkliwie daje się odczuć w życiu gospodarczym Niemiec.

Obroną ręką wyszedł z wojny i okresu inflacyjnego tylko wielki przemysł niemiecki w głównych swych gałęziach. Dzięki koncentracji i systemowi koncernów zajął on stanowisko dominujące w życiu gospodarczym kraju, a wpływ jego ciąży silnie na polityce ogólnej Niemiec.

Kalendarzyk podatkowy.

W styczniu r. 1926 przypadają płatności następujących ważniejszych podatków bezpośrednich: do dnia 31 stycznia winna być wpłacona trzecia rata podatku przemysłowego od obrotu za pierwsze 6 miesięcy 1925 r. w wysokości trzeciej części sumy wymiarzonego podatku. Do dnia 15 stycznia 1926 r. winien być uiszczony podatek od obrotu, osiągniętego w grudniu 1925 r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I do V kategorii. Pomiędzy 1 a 3 stycznia nastąpić winna wpłata podatku od obrotu osiągniętego w II półroczu 1925 r. według własnych obliczeń od zajęć przemysłowych, samodzielnych zawodowych zajęć wolnych a także przedsiębiorstw handlowych poniżej II kategorii, przemysłowych poniżej V kategorii. W tym terminie należy również wpłacić podatek od skrzynek depozytowych za cały rok podatkowy zgóry oraz podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za pracę najemną licząc w ciągu 7 dni od dokonania potrącenia podatku. Prócz tego w styczniu 1926 r. płatne są wszystkie te podatki, na które poszczególne płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności na styczeń 1926 r.

Pomoc rządu dla bezrobotnych.

Nader interesujące, a jednocześnie bardzo smutne, dane o sprawie bezrobocia w Polsce i o pomocy udzielanej bezrobotnym podane zostały do wiadomości Sejmowej Komisji Ochrony Pracy. Otóż za czas od 1. I. do 1. X. 1925 r. działalność Funduszu Bezrobocia tak się przedstawiała: Wpłynęło ogółem 31.299.269 złotych, w czem z opłat przedsiębiorstw i procentów 9.295.987 złotych, z dopłat Skarbu 20.201.000 zł., i z salda za rok poprzedni 1.802.281 zł. Wydatki zaś wyniosły: na świadczenia ustawowe 16.748.586 zł., na pomoc doraźną dla robotników 9.444.407 zł., na akcję doraźną dla pracowników umysłowych 900.000 zł., na koszty administracyjne 1.905.583 zł. i na inwestycje 152.062 zł. — ogółem 29.150.640 złotych.

Nadto na uruchomienie robót mogących zatrudnić bez-

robotnych, Ministerstwo Skarbu udzieliło następujących kredytów: pożyczek krótkoterminowych na inwestycje samorządowe przeszło 13.000.000 złotych, pożyczek z państwowego funduszu gospodarczego związkom samorządowym przeszło 4.000.000 zł., z tegoż funduszu 936 pożyczek budowlanych na kwotę około 32.000.000 złotych, wreszcie kredyty na budowę innych Ministerstw około 33.000.000 zł.

Ponadto do kwot powyższych doliczyć należy przeszło 54 i pół miliona złotych, które wysygnowało Ministerstwo Robót Publicznych w formie kredytów nadzwyczajnych na budowę dróg, prace melioracyjne itp.

Wszystkie sumy powyższe stanowią razem ogromną kwotę przeszło 166 milionów złotych!

A liczba bezrobotnych wciąż wzrasta.

Sprawy celne.

— UŁATWIENIA CELNE NA WĘGRZECH. Rząd węgierski wprowadził ulgi celne do całego szeregu towarów przewożonych przez Węgry tranzytem. Do rzędu tych towarów oclonych w wysokości 50 procent w stosunku do taryfy wywozowej należą: kwas azotowy dla fabrykacji materiałów wybuchowych, sól antymonowa, wazelina, blacha stalowa dla fabrykacji piór, elektrody węglowe i rozmaite gatunki włókien dla fabrykacji mechanicznej dywanów.

Rolnictwo.

— OSTATECZNE DANE CO DO ZBIORÓW W R. 1925. Według ostatecznych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego zbiory ważniejszych ziemiopłodów w Polsce w roku rolniczym 1925 przedstawiały się następująco: przeciętna wydajność za ha w quintalach wynosi dla pszenicy 14.4, dla żyta 13.3, jęczmienia 13.7 i owsa 12.8. Ogólny zbiór pszenicy wyniósł 15.750 tys. q., jęczmienia 16.790 tys. q., żyta 65.419 tys. q. i owsa 33.145 tys. q. Liczby te są cokolwiek mniejsze od podawanych poprzednio, gdyż uwzględniono w nich zniszczenie spowodowane przez powodzie oraz niesprzyjające warunki atmosferyczne w czasie zbiorów.

Finanse.

— ZAŚWIADCZENIA WALUTOWE BANKU POLSKIEGO. W ciągu października br. Bank Polski wystawił zaświadczeń walutowych na wywóz artykułów eksportu masowego na ogólną sumę 51.406 tys. zł., z czego 20.393 tys. zł. wypadło na wywóz zboża, 13.008 tys. zł. na wywóz trzody chlewnej, 5.227 tys. zł. na wywóz drzewa nieobrobionego, 9.820 tys. zł. na drzewo obrobione i 2.658 tys. zł. na wywóz jaj. Zaświadczeń na wywóz wszelkich innych artykułów, przy którym to eksporcie nie obowiązuje odprzedaż walut Bankowi Polskiemu. Bank ten w tymże miesiącu wystawił na ogólną sumę 22.518 tys. zł. W porównaniu do cyfr z września nastąpiło znaczne polepszenie, co oznacza wzrost eksportu na większą skalę.

— SPRZEDAŻ WALUT. Wsktek rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 19. 12. 1925 r. (ogłoszonego w Dz. U. R. P. Nr. 124 z roku 1925) podaje się do wiadomości, że sprzedaż walut jest dozwolona tylko bankom dewizowym, które mogą sprzedawać waluty pomiędzy sobą, zaś innym osobom wyłącznie na udowodnione cele gospodarcze i że handel walutami jest zabroniony osobom fizycznym i prawnym, nie posiadającym praw banku dewizowego.

Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Grudziądzu.

Samorząd.

— MIARA KULTURY. Jak w wielu innych dziedzinach kultury społecznej, tak i w dziedzinie zadrzewienia dróg bitych przedstawia Polska dotychczas obraz bardzo niejednorodny. Według zestawień, ogłoszonych niedawno przez Ministerstwo Robót Publicznych, w województwie poznańskim 90 procent dróg było obsadzone drzewkami, w województwie pomorskim aż 95 proc. a w województwie śląskim przeszło 80 procent. Natomiast w innych województwach odpowiednie cyfry przedstawiają się w sposób następujący: warszawskie i łwowski po 45 proc., krakowskie i lubelskie po 40 proc., kieleckie 35 proc., tarnopolskie i białostockie po 30 proc., stanisławowskie, łódzkie i poleskie po 25 proc., wileńskie 15 proc., nowogródzkie 10 proc. a wołyńskie zaledwie 5 proc.

Dla pełnego zadrzewienia naszych dróg wojewódzkich i powiatowych trzeba wysadzić jeszcze około 13 milionów drzewek.

Komunikacja.

— PROBLEMAT DROGOWY. Pobieżny rzut oka na kartę dróg komunikacyjnych naszego Państwa daje nam poznacznym przedewszystkiem bardzo niejednolite unerwienie tego powierzchni wszelkiego rodzaju i stopnia arteriami komunikacyjnymi. Wiekowa przynależność ziem naszych do trzech różnorodnych organizmów polityczno-gospodarczych nie mogła pozostać bez głębokiego wpływu na kształtowanie się sieci naszych linii komunikacyjnych. To też obecnie po dokonaniu scalenia wszystkich dzielnic polskich, niewspółmierność zaopatrzenia ich w niezbędne drogi komunikacyjne — urwydatniła całą powagę zagadnienia. Względny gospodarcze, polityczne i kulturalne domagają się jaknajszybszego i najbardziej planowego rozwiązania tych potrzeb z punktu widzenia interesów kraju jako zespolonej organicznie całości. Kolosalna i bezpośrednia rola Państwa w tej pracy pozostaje narazie utrudniona z powodu braku funduszy. Nic więc dziwnego, że w społeczeństwie budzi się inicjatywa ujęcia tej sprawy w koncesjonowane na pewnych określonych warunkach — przedsiębiorstwa prywatne. Chodzi tylko o to, ażeby przedsiębiorstwa te osłaniały nieraz powagą organizacji samorządowych, nie brały sobie za jedyny i wyłączny cel potrzeb danego odcinka komunikacji w oderwaniu jego znaczenia dla ogólnego życia kraju.

Kronika gospodarcza.

— PRACE PRZYGOTOWAWCZE DO KONFERENCJI EKONOMICZNEJ LIGI NARODÓW. Rada Ligi Narodów przyjął do wiadomości sprawozdanie przedstawiciela Belgii Hymansa o wyznaczeniu osób i organizacji komitetu przygotowawczego w zakresie programu prac na Międzynarodowej Konferencji Ekonomicznej. Międzynarodowe Biuro Pracy przy Lidze Narodów będzie brało udział w pracach przygotowawczych co do programu tej konferencji.

— POLSKI SYNDYKAT HUT ŻELAZNYCH. Według pogłosek w sferach przemysłowych w grudniu doszło do porozumienia syndykatowego między poszczególnymi hutami żelaznymi w Polsce. Zgodnie z temi wersjami stery gospodarcze tłoczą sobie wyższe cen żelaza, jaka miała miejsce w ostatnich czasach z 205 zł. za tonę na 250 zł. Fakt ten jest żywo komentowany przez prasę niemiecką, która upatruje w tem niekorzystny moment konkurencyjny dla zakładów hutniczych na niemieckim Górnym Śląsku.

— NOWE KREDYTY AMERYKAŃSKIE DLA NIEMIEC. Korespondent dyplomatyczny Dayll Telegraph komunikuje, iż generalny agent w sprawach reparacyjnych sir Parker i zarządzający angielskim bankiem Normana wyjeżdżają do Ameryki w celu otrzymania nowych kredytów dla Niemiec. Według słów korespondenta jest przewidziane zawarcie nowej umowy co do otrzymania drugiej pożyczki niemieckiej w związku z wykonaniem planu Davesa.

— TARGI W BUDAPESZCIE. Izba Handlowa - Przemysłowa w Budapeszcie organizuje pomiędzy 17 a 26 kwietnia 1926 r. wielkie targi budapeszteńskie. Prace wstępne do otwarcia targów są obecnie już tak dalece zaawansowane, że ustalony jest mniej więcej już porządek wystaw, oraz lista wystawców. Wystawcy polscy, którzyby zechcieli wziąć udział w targach budapeszteńskich, winni się skierować w drodze korespondencji do Izby Przemysłowo - Handlowej w Budapeszcie.

Giełda towarowa.

— Z GIEŁDY DRZEWNEJ. Na giełdzie drzewnej w Bydgoszczy dadzą się spostrzec pewne symptomy ożywienia, pozostające w związku ze zbliżającym się zimowym ruchem w obrocie drzewnym, zimową kampanją wycinki i zwózki oraz zamarnięciem portów północnych. Ze strony agentów niemieckich istnieje chęć zawierania transakcji na szerszą skalę w materiale tartym, co jest dla obrotów bydgoskich nowością gdyż dotychczas niemiecy reflektowali tylko na drzewo okrągłe. Sprzedaje się duża ilość tartacznych kłoci i dłużyc do Prus Wschodnich. Prócz tego na giełdzie bydgoskiej przywrócono do życia Naczelna Radę Drzewną, której zadaniem jest regulowanie obrotów giełdowych w szerokim tego słowa znaczeniu.

Ostatni kurs dolara.

WARSZAWA, 28. XII., godz. 10 rano. w obrotach prywatnych płacono za dolara 9 zł. Tendencja niewyrażona.

Z ruchu wydawniczego.

Szczawiński Z. — Zadania maturalne z matematyki. — Wydanie 3-cie, poprawione i znacznie powiększone. Str. 72. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie.

Dla eksternów i uczniów 8-ej klasy gimn. „Zadania maturalne“ są środkiem do zdobycia zamierzonego celu. Zadania, zebrane w tem 3-cim wydaniu, stanowią materiał egzaminacyjny z ostatnich sześciu lat, przeważnie zakwalifikowany przez Ministerstwo Ośw. jako tematy przy egzaminach maturalnych. Autor podał je częściowo z rozwiązaniami, częściowo bez rozwiązań do samodzielnego opracowania przez ucznia.

Dr. Kazimierz Petyniak-Sanecki: „Technika handlu światowego“. — System nauki o handlu międzynarodowym. — Lwów—Warszawa 1925. (Książnica Atiśa).

Profesor wyższej szkoły dla handlu zagranicznego w Lwowie, daje w tej pracy doskonały podręcznik i informator o handlu międzynarodowym. Autor ogranicza się tu do rzeczy zasadniczych, podstawowych. Przedstawienie zwyczajów, form organizacji handlowych zagranicznych wskazuje, o inne narody w dziedzinie handlu zrobiły — może się niewątpliwie przyzyść do europeizacji pracy handlowej u nas. Pod tym względem jesteśmy przecież zacofani. — Dlatego książka dr. Saneckiego jest jest wielce pożytecznym czynem społecznym.

Mieczysław Szerer: Sprawa urzędnicza w dekoracji. — Warszawa 1925. — (Stow. Urzędników Państwowych).

Poważna praca, oparta na obfitej literaturze europejskiej tego przedmiotu. Pojęcie urzędnicza, jego istotna rola w społeczeństwie i państwie, sprawy związane z obroną jego stanowiska, wreszcie reforma urzędnicza — są to wszystko zagadnienia pierwszorzędnej wagi w naszym życiu państwowym. Autor uważa je nadto za podstawowe zagadnienia demokracji ogółem, motywując ten pogląd w sposób rzeczowy i wysoce interesujący. W naszej, dość ubogiej literaturze społecznej, książka p. Szerera zajmie miejsce wybitne.

Co grają w teatrze?:

Poniedziałek	teatr zamknięty.
Wtorek	„Robert i Bertrand“.
Sroda	zamknięty.
Czwartek	„Robert i Bertrand“.
Piątek	-----
Sobota	-----
Niedziela	-----

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ Wtorek 29-go grudnia Tomasz.
Wschód słońca 8 14 zachód 3 51
Wschód księżycy 3 40 zachód 7 19

*

—** BIBLIOTEKA I CZYTELNA T. C. L. W GRUDZIADZU, jest otwarta:

W śródmieściu: w muzeum (ulica Lipowa nr. 28 i prz.); codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godziny 5-ej do 7-mej wieczorem. Dla dzieci w środy i soboty, od godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

Na Chetmińskim przedmieściu: w kancelarii parafialnej (ulica Bydgoska nr. 10); w poniedziałki i czwartki, od godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

W Małym Tarpnie: w kancelarii parafialnej w niedziele i święta, po nabożeństwie.

—** MUZEUM (ulica Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty, od godziny 12-tej do 2-ej w południe, w niedziele i święta od godziny 11-tej do 1-ej w południe.

*

DYŻUR NOCNY APTEK.

Apteczka pod „Orłem“ od 26-go grudnia br. do 1-go stycznia 1926 r.

*

—** Z TEATRU MIEJSKIEGO. Dziś poniedziałek, dnia 29 bm. teatr zamknięty. We wtorek, dnia 29-go bm. o godz. 8-mej wieczorem po raz czwarty „ROBERT I BERTRAND“. W środę, dnia 30-go bm. teatr zamknięty. Czwartek, dnia 31-go grudnia br. o godz. 8-mej wieczorem po raz piąty „ROBERT I BERTRAND“.

—** Z MINIONYCH DNI. A więc już po świętach. Tyle przygotowań, tyle zabiegów i kłopotów, i ot — cztery dni przeszły jak gdyby z bicia trzaski. Cztery dni... a każdy z nich różnił się znacznie od drugiego.

Hałas, gwar i natłok w sklepach, wzmożony ruch uliczny, głośnie nawoływania i okrzyki, błeganina, wszystko to zmieniło w czwartek około godziny szóstej wieczorem. Śnieg przysypał lekko liczne i różne ślady zgorączkowania przedświątecznego. Miasto zaległa cisza. W tej chwili w każdym domu zasiadano do wiji. Na jaką kogo było stać, taką sobie sprawił; niejednym zwykły mały opłatek, kawalek ciasta i herbata, zastąpiły z konieczności wspanialsze potrawy. Po chrwili, gdy już na dworze było zupełnie ciemno, wycieczki przez okna, choinki. Delikatne płomki świeczek, rozświetlały się uparcie, przez mozaikowe od mrozu szyby i kładły swoje drgające, słabe blaski, na śnieg i błoto ulicy. Ładziwięczał fortepian i przez głuche, czarne ściany domów dobiegały, hen na świat, ku niebu, nasze cudne, polskie kolędy. Zakolysały się dumnie w powietrzu, polecały gdzieś daleko, daleko i powiedziały wszystkim ludziom, wszystkim naszym wrogom i przyjaciółom, że w Polsce nie jest tak ciemno, jak oni myślą, bo w dzień wigilijny strzeliły w sercach naszych potężnym płomieniem, dwa świateł i wielkie uczucia: radość i radość. Zdumieni się wrogowie, ucieszyli przyjaciele i spojrzeli w stronę Polski, innemi, niż przedtem oczyma...

A kiedy jeszcze na pasterce, we wszystkich kościołach zabrzęczały organy, zatrzesły się piersi ludzkie oieśnia nabożna, cudna — „Bóg się rodzi!“ — przekonali się wszyscy, że miłość i wiara w Boga przyświecają Polakom i dzisiaj jeszcze.

Pierwsze święto minęło pod znakiem wzajemnych odrośnięć. Skromnie, cichutko, w gronie znajomych, gwarzone długie chwile przy szklaneczce kawy lub herbaty.

Tematem rozmów było przeważnie ciężkie położenie naszych bezrobotnych. Również i nasza ankieta do pięknych panien i kawalerów wzbudziła w mieście żywe zainteresowanie.

W drugie i trzecie święto ruszyli się już ludziska do kin, do teatru lub restauracji. We wszystkie dni były nasze imprezy na każdej mszy przepełnione.

Niezmiernie miłe i sympatyczne wrażenie, sprawiały gościnie „Wielkopolski“ kolędy, w ciekawym i artystycznym wykonaniu kapelmistrza p. W. Kaczmarka. Melodie wygrywane były pięknie na kilku delikatnych instrumentach, jak cymbalki, harmonijka, harfa itp.

Pozostała naogół dopisała. Mróz przez wszystkie dni był okrutny, mało tylko śniegu, czem najwięcej martwili się dzieci i myśliwi. Kilka większych polowań urozmaiciło i rozweseliło pustkę i nudę na wsi, a w mieście odbyło się w sobotę i niedzielę kilka zabaw tanecznych.

Dziś zaprzęgli się znów wszyscy w tryby szarej, codziennej pracy. Niejeden wprawdzie z ciężką głową i chętnym żołądkiem; ale to tak zawsze po świętach.

—** UROCZYSTOŚĆ WIGILIJNA POLICJI PAŃSTWOWEJ odbyła się w czwartek o godz. 6-tej wieczorem, w loży 1-go komisariatu. Udział w wieczorze wzięli oprócz podkomendnych przedstawiciele władz, instytucyj, duchowieństwa

Likwidacja komitetów komunistycznych w Nowogrodzku i Łomży.

Aresztowano 200 komunistów.

Nowogród, 27 grudnia.

Dokonywana już od dłuższego czasu akcja likwidacyjna organizacji komunistycznych, w wyniku swym doprowadziła do rozbicia prawie wszystkich organizacji o tym charakterze, na terenie województwa nowogrodzkiego. Ogółem aresztowano w czasie tej akcji przeszło 200 osób.

Ostatnią zlikwidowano w powiecie stonińskim. Ko-

mitet okręgowy w pełnym składzie w liczbie 17 osób. Wszystkich przekazano władzy sądowej

Również w Łomży przystąpiono do likwidacji miejscowego komitetu. Aresztowani żydzi, stanowili łomżyński komitet okręgowy, czego dowodzą materiały, znalezione podczas rewizji, mianowicie: sprawozdania z dzielnic, protokoły konferencji, korespondencja partyjna, rachunki i t. p.

i prasy. Szereg nacechowanych serdecznością przemówień rozpoczął ks. Brejski. Podczas wieczoru przygrywała orkiestra straży pożarnej. Około godziny 7-mej wieczorem zakończyła się miła uroczystość.

—** JASELKA SIEROT PO POLEGŁYCH. W niedzielę popołudniu, odbyły się w koszarach Kazimierza Jagiellończyka przy ulicy Nadgórnej, jasełka sierot po poległych wojskowych. Niezmiernie miłe i ładne przedstawienie sierotek, urozmaiciły występy orkiestry wojskowej. Publiczności zebrało się sporo, przeważnie ze sfer wojskowych.

—** GWIAZDKA ZWIĄZKU DRUŻYN KONDUKTORSKICH odbyła się w sobotę wieczorem w sali „Bazaru“. Program wypełniło nadzwyczaj udane przedstawienie jasełek. Wspólnym odśpiewaniem kolend zakończyła się uroczystość.

—** SZLACHETNY CZYN POLICJANTÓW. Funkcjonariusze policji państwowej złożyli w kasie miejskiej 25 zł i 30 gr. na bezrobotnych. Szlachetnym ofiarodawcą, którzy w twardej służbie Ojczyzny znoszą bez szmeru wszelkie a tak liczne niebezpieczeństwa, dolegliwości i trudy, należy się głębokie uznanie, za zrozumienie smutnej niedoli drugich.

—** OFIARY NA BEZROBOTNYCH. W redakcji „Głosu Pomorskiego“ złożyli w dalszym ciągu: W. K. — 4 części garderoby męskiej; p. Kraśniewski — 17 funtów kawy; p. Welmann — 1 płaszcz, 1 parę spodni, 3 czapki; p. Wanda Wojska 3 zł.; inż. Dijkiewicz Albert — 1 parę bucików męskich; od Zosi i Józia S. — 5 sztuk garderoby dziecięcej, 2 pary bucików dziecięcych i 1 parę bucików damskich; ks. Pączek — 1 parę butów; A. L. — 5 zł i 3 pary damskich butów, 1 czapkę, 1 szelki, 1 chusteczka, 1 marynarkę, 1 fartuch, 1 parę bucików dziecięcych i 1 poduszkę gumową; M. Z. — 1 marynarkę (nową), 1 koszulę męską, 2 koszule dziecięce, 1 majtki, 2 pary pończoch dziecięcych, 2 pary skarpet męskich; od Boba i Lali — 1 ubranie dziecięce aksamiłne, 5 par bucików dziecięcych, 1 parę butów z cholewami; p. Kotwicka — 2 koszule 1 parę skarpet, 1 parę rękawiczek, 1 bazylik.

—** PODZIĘKOWANIE. Komitet bezrobotnych składa na tej drodze serdeczne podziękowanie komitetowi obywatelskiemu niesienia pomocy dla bezrobotnych a w szczególności p. dr. Berneckiemu za ich prace, położone około sporządzenia gwiazdki bezrobotnym.

Za komitet bezrobotnych:

(—) Ignacy Nadarzyński.

—** PODZIĘKOWANIE. W imieniu bezrobotnych składamy serdeczne podziękowanie przewodniczącemu komitetu bezrobotnych p. Ignacemu Nadarzyńskiemu za trudy, poniesione na rzecz pozabawionych pracy.

(—) Jan Nytzer.

(—) Jan Rudnicki.

—** PODZIĘKOWANIE. Za zrozumienie sprawy i za poparcie mnie, składam serdeczne podziękowanie p. staroście Ossowskiemu p. prezydentowi Włodkowi, redakcjom „Głosu Pomorskiego“ i „Gońca Nadwiślańskiego“, związkom inwalidów wojennych oraz powstańcom i wojakom. Zarazem składam wszystkim życzenia szczęśliwego Nowego Roku.

Roman Frankowski

inwalida wojenny, odbywający obecnie pieszo podróż naokoło świata.

—** LEGITYMACJE ZNIŻKOWE na pierwszy kwartał wydaje kancelaria Teatru Miejskiego w godzinach od 10—1 i od 6—8 wieczorem w cenie 2 złote od osoby. Ważność 3 miesiące. Towarzystwa i urzędy uprasza kancelaria teatru o przedstawienie list zbiorowych na zapotrzebowanie legitymacyj.

—** KOMPLETY GIMNASTYKI RYTMICZNEJ I UMUZYKALNIENIA rozpoczynają się w poniedziałek, dnia 4-go stycznia. Bliższe szczegóły znajdują ciekawie w ogłoszeniach.

—** USILOWANE SAMOBÓJSTWO. W tych dniach usiłował popełnić samobójstwo p. M. J., który przebywał w Grudziądzu u swego brata na świętach. Denata odstawiono do szpitala miejskiego.

—** Z KRONIKI POLICYJNEJ. Podczas ostatnich dni aresztowała policja w naszym mieście 5 osób, a to 3 za pijalstwo, 1 za waleśanie i 1 uciekiniera z domu karnego.

Z K I N.

☞ KINO „ORZEŁ“. Dziś i dni następne wyświetla podwójny program rekordowy: 1. „Panny w dobie shimmy“, komedia salonowa w 7-miu aktach; w roli głównej Coolen Moore. 2. „Malec szelma“, dramat w 5-ciu aktach na tle życia rozkosznego malca; w roli głównej mały Izo — rywal Jackie Coogana. Ponadto nadprogram. Razem 15 aktów. Od czwartku: „Kobiety Wschodu i Zachodu“.

Z całej Polski.

—* GRODNO. (Obchód ku czci Żeromskiego). W sobotę, 19 bm. w Teatrze Miejskim w Grodnie odbył się uroczysty obchód dla uczczenia pamięci Stefana Żeromskiego. Słowo wstępne o znaczeniu twórczości Żeromskiego w życiu społecznym Polski wygłosił Jan Lorentowicz. Następnie odegrano „Sułkowskiego“. Przedstawienie reżyserował p. Wyrwicz-Wichrowski, a w głównych rolach wystąpili: Sułkowski — p. Kubiński, księżniczka Gonzaga — p. Frenkiłówna, księżka Modeny — p. Dąbrowski, hr. d'Antregues — p. Wyrwicz-Wichrowski. Dyrekcja teatru spoczywa w rękach p. Rychłowskiego.

—* LWÓW. (Wyniki turnieju szachow. o mistrz. Lwowa).

Turniej szachowy o mistrzostwo Lwowa na rok 1926 zakończył się następującymi wynikami: tytuł mistrza Lwowa uzyskał p. Kalikst Morawski, który na 14 rozegranych partij zdobył 11 punktów. Otrzymał on pierwszą nagrodę, ufundowaną przez „Gazetę Poranną“ oraz nagrodę honorową m. Lwowa. Drugą nagrodę otrzymał p. Ignacy Popiel, który uzyskał 10 i pół punkta na 14 partij. Trzecia i czwarta nagrodę podzielili między sobą pp. Zymunt Kampell i Henryk Frydman, uzyskawszy po 10 punktów.

Wiadomości sportowe.

— Nowe rekordy Arne Berga i Weissmüllera. Fenomenalni pływacy Szwed Arne Berg i Amerykanin Weissmüller, obaj koledcy klubowi, pobili znowu dwa rekordy światowe w pływaniu, a mianowicie: Arne Berg na pół mili (804.6 mtr.) w czasie 9:59.6 (stary rekord pobity o pół minuty), oraz Weissmüller na przestrzeni 100 jardów osiągając czas 51.2 sekund.

— Nowe rekordy automobilowe. Znany automobilista angielski, Eldridge, na autodromie Linas-Menthilery pobil następujące rekordy światowe w kat. 2 litr.: 5 klm. — 1:31.7 (średnia szybkość na godzinie 195.2 klm.), 5 mil ang. (8.046 m.) — 2:27.8, 10 klm. — 3:03.6, oraz 10 mil ang. (16.093) — 4:55.9 (średnio 195.7 na godzinę).

— Trójmecz międzynarodowy w podnoszeniu ciężarów. Trójmecz w podnoszeniu ciężarów, który odbył się tutaj między atletami Francji, Szwajcarii i Niemiec, przyniósł zwycięstwo Niemcowi Reinfrankowi (723 p.), przed Szwajcarem Jacquenoud (717 p.) i Francuzem Arnout (695 p.).

— Mecz Dempsey — Wills 4 lipca 1926 r. Mecz bokserski o mistrzostwo wszystkich wag między Dempseyem i murzynem Willssem, odbędzie się 4-go lipca 1926 r. w Cast Chicago, nie, jak przedtem projektowano w Mochlans City, a to z tego powodu, że gubernator tego stanu obawiając się wrogich demonstracyj przeciw murzynom, jeśli zwycięstwo w tym meczu było udziałem Willsa, nie dał zezwolenia na spotkanie w granicach swego gubernatorstwa. W marcu spotka się ponownie Dempsey z argentyńskim mistrzem Firpo, z którym walczył już jeden raz i pokonał go w drugiej rundzie k. o., aczkolwiek w pierwszej rundzie wyleciał w ringu pod straszliwym ciosem „byka Pampasów“.

Rozmaitości.

× Kobieta u Tuaregów. Mr. Francis Rood, w odczytło wygłoszonym w Towarzystwie Geograficznym Londynu, mówił o mało znanym dotychczas szczepie Tuaregów — nomadów — zamieszkujących znaczną część północnej Afryki. Żyją przeważnie na wielbłądach. Zanim Francuzi ukróćli ich swawole, najulubieńszym ich sportem była grabież. — Kobiety Tuaregów cieszą się taką samą, a może nawet większą wolnością, niż kobiety w Europie. U Tuaregów tylko mężczyźni nosi welon, kobieta nigdy nie chodzi zwołowana. Niewiasta sama wybiera sobie męża, przekazuje dzieciom podania swego ludu, uczy się czytać i pisać. Małatek ich i po ślubie pozostaje ich własnością, którą rozporządzają według własnej woli.

× Tańce w stanie hipnozy. Paryżanka, p. Caro Campbell, w czasie doświadczeń nad wpływem muzyki na sen hypnotyczny, wykonywała tańce w stanie zbliżonym do somnambulizmu. Tańce te są ilustracją poematów nieznanych zupełnie p. Campbell. Po ustąpieniu stanu hipnozy p. Campbell zupełnie zapomina o tem, co się z nią działo przed chwilą. Przytem p. Campbell tańczyć nie umie i nigdy nie ćwiczyła się w sztuce choreograficznej.

Zainteresowane tem paryskie towarzystwo teozoficzne zaprosiło p. Campbell na wieczór tańców hypnotycznych.

Drukarnia Pomorska Low Akc. Grudziądz.
Redaktor odpowiedzialny: Jerzy Kuszewski

NAJLEPSZY PROSZEK DO PRANIA
NADAJE BIELIŻNIE ŚNIEŻNĄ BIAŁOŚĆ
J.M. WENDISCH & S. A. TORUŃ

W pierwsze święto o godz. 2 rano zmarł po długiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, mój Kochany mąż, nasz drogi ojciec, brat i syn
s. p.

Konstanty Ksawery Jagielski

w 45 roku życia, o czym donoszą w smutku pograżeni
żona, dzieci, matka i siostry

Grudziądz — Chełmża, dnia 28 grudnia 1925 roku
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 29 grudnia, o godz. 2-giej z domu żałoby ul. Strzelecka nr. 7.
Msza św. żałobna odprawi się tego samego dnia w kościele parafialnym o godz. 9 i pół przed południem.

Obwieszczenia urzędowe władz miejskich.
Według prawa prawnego odpowiada za dział niniejszy
nadszereg m. p. **Przewodniczący Rady Miejskiej**
Pawłowski w Grudziądzu.

Obwieszczenie.

Zdarzają się wypadki, że eksporterzy rzekomo w braku zaświadczeń walutowych nadają ładunki zwierząt racowców, przeznaczonych do wywozu zagranicę, do nadgranicznych stacji kolejowych w kraju, stąd w drodze reeksportacji (przekartowania) czyli dalszego skierowania transportów, starają się wywieźć je zagranicę. Ponieważ reeksportacja (przekartowanie) takich ładunków zagranicę na granicznych stacjach kolejowych jest zabroniona, podaje się niniejszym zainteresowanym do wiadomości, że transporty omawianych zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę, winny być deklarowane jako takie przez eksporterów już na stacji nadawczej.

Grudziądz, dnia 22 grudnia 1925 r.
Prezydent miasta
w z. (—) Krobcki.

Kazimiera Szumska
Jan Gawroński
zareczeni
Grudziądz, w Gwiardkę 1925.

Licytacja sądowa.

W czwartek, dnia 31 grudnia br. o godz. 11-tej, sprzedam w Gołębiewie, pow. Grudziądz, na majątku p. D. w drodze licytacji sądowej: 2 plugi, 2 letniego zrebaka, 3 letniego ogiera, dokart, 7 zrebak, 25 cetr. wiki z owsem 50 cetr. żyta. — Zgromadzenie licytantów w oberży p. Wernera 5419j
Rostkowski, kom. sąd.

LICYTACJA.

Inspektorat Straży Celnej w Grudziądzu sprzedaje w drodze licytacji dwukonną powozkę. Licytacja odbędzie się dnia 9 stycznia 1926 r. o godz. 11 na polu przy ul. Lipowej 44

Komplety gimnast. rytmicznej — (Dalerose'a) — Złożone przez K. Korwin-Plotrowską
rozpoczynają się po feriach świąt 4. I. w niedzielę 4. I. młodzie — o godz. 8 popoł. II. panie o godz. 4-tej Za isy na nowe komplety III. i IV. i dla dzieci obu gat. V. od 29. XII. do 3-go stycznia 1926 r. — Plac 28-go Stycznia 10, II p. od 11 do 4 godz. popoł. — Osiata 5 i 7 24 miesiąc nie. 3 razy tygodniowo. **ŻARZĄD**

Przedstawiciela

na rejon Grudziądzki
ustanowionego, ratynowanego inżyniera lub handlowca poszukuje **Towarzystwo Akcyjne Mijaczowskich Odlewni Stali i Zakładów Mechanicznych „Bracia Bauer-ertz” w Mijaczowie** poczta Myszaków.
Reflektuje się tylko na siłę pierwszorzędną.

Od 1 kwietnia 1926 r. znajdują miejsce:
żonaty kowal dominiálny z pomocnikiem, 5407
żonaty stelmach z zaciężnikiem,
żonaty owczarz z pomocnikiem,
żona ci fernali i komornicy
Żarząd majątności Węgrowo, p. Grudziądz.

Odpadki
szpagatu
kupuje w mniejszych i większych ilościach
Drukarnia Pomorska

Gratologini-fizjognomistka.

Na liczne zainteresowania się wracam 28-go grudnia zamieszkałam ul. Mickiewicza 9, II piętro.
Z pisma określam charakter człowieka, wady, zalety, udzielim wskazówek życiowych jak zdobyć powodzenie. — Mam praktykę sądową na polu gratologii i chiromancji, tłumaczę przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. 2399pm
Przyjmuję w godzinach od 4—6-ej wiecz i co poniedziałki i piątki od 11 do 8 wieczorem.
SARMENT.

Księgi Handlowe
w olbrzymim wyborze poleca
Wł. Kulerski
Grudziądz
Pańska 19

Sprzedaje

Do sprzedania samochód ciężarowy mało używany. Wiadomości udzieli Głos Pomorski pod nr 5232.

SKŁAD kolonijalny z 4 pokojami, urządzeniem i towarami na sprzedaż. 5231
Felicja Szramka dawniej Cysarska ul. Chełmińska nr. 52.

Przedsiębiorstwo rzeźniczek

kompl. urządzeń sklepowe i warsztatowe, zapęd elektryczny, z powodu objęcia innej posiadłości natychmiast na sprzedaż.
Grudziądz, ul. Chełmińska 40

Kompletna sypialka

2 szafy do rzeczy, 2 stoły, kilka krzeseł oraz inne drobne rzeczy do sprzedania. Lipowa 93, p. lew.

Dzierżawy

Skład kolonijalny składający się z 4 pokojów i kuchni, z towarami i meblami natychmiast do wynajęcia.
Chełmińska 52.

Ożenki

Kawaler urzędnik, lat 42, średn. wzrostu brunet, o szlachetnym sercu i duszy, pragnie zapoznać w celu poważn. przystojną miłą panią również z majątkiem. Lask. oferty uprasza się złożyć z fotogr. do Głosu Pomorski, pod nr. 5236

Pomimo podwyższonej cen sprzedajemy z powodu inwentury i zarezerwowania miejsca dalszym zapasom po cenach znitonych.
Wina - Likery Baczewskiego - Likery Potockiego — Likery Winkelhausena
Również polecamy wielkie nasze zapasy win czerwonych i białych Bordeaux
TIBURTIUS & SZALECKI
Rynek nr. 7 GRUDZIĄDZ 5215 Telefon 732.

Kursy kierowców samochod.

Fr. Lipińskiego w Grudziądzu
ul. Mickiewicza 19 Telefon nr. 494
Kursa kształcą zawodowych szoferów i gentlem. Teoretyczne wykłady prowadzone przez inżyniera, a praktyczne zajęcia w warsztatach przez fachowych instruktorów. Kurs trwa 3 miesiące. Warunki przyjęcia w kancelarii od godziny 8—12 i 2—7. Wstęp każdego czasu.

Zęby

szuczne **Jacobson**, aprobowany przy Uniw. w Dorpacie Plac 23-go Stycznia 23 II ptr Godziny przyjęć od 8—1 i 2—7

KUPUJCIE skarpetki i pończochy tylko w fabryce pończoch **L. STETKIEWICZ** Groblowa, Pl. Kąpielowy Wełniane, jedwabne, mako, florowe pończochy i skarpetki **Gwarancja za trwałość!**

Serpentyne
na czas karnawału poleca poki zapas starożytny po wyjątkowej stare, cennie paczkę 70 gr
Wład. Kulerski
Grudziądz ulica Pańska 19
Skład papieru, księgarnia, instr. muz. drukarnia stempla blokias.

Miłe, zajmujące i pożyteczne KSIĄŻKI

- Wielki Król**, powieść dziejowa z czasów Stefana Batorego — Aleksandry Leśniewskiej 1,75 zip. (przesyłka polecona 60 gr.)
- Historja o Janaszu Korczaku**, — J. Ign. Kraszewskiego z czasów Jana Sobieskiego 1,75 „ (przesyłka polecona 60 gr.)
- Dwa Skarby**, powieść z życia Polaków w Ameryce — F. Rogala 1,50 „ (przesyłka polecona 60 gr.)
- Obleżenie twierdzy Grudziądzkiej**, powieść Bergia 0,50 „ (przesyłka polecona 35 gr.)
- Z mych wrażeń wojennych**, — Ks. prob. Łęgi 0,75 „ (przesyłka polecona 38 gr.)
- Rachunki Rolnika-Praktyka** przez M. Pacoszyńskiego, zaprzysiężonego rewizora ksiąg, autora wielu prac rolniczo-handlowych 1,50 „ (przesyłka polecona 45 gr.)
- Zasady prawidłowej księgowości** przy zastosowaniu przepisów prawno-podatkowych, opracował Alojzy Kamrowski, rewizor ksiąg handlowych przy Pom. Izbie Skarbowej 5,00 „ (przesyłka polecona 45 gr.)
- Szczegółowy Podręcznik Egzaminacyjny** dla urzędników państwowych, administracyjnych i sądowych II. i III. kategorii 1,00 „ (przesyłka polecona 38 gr.)

Powyższe książki nabyć można bezpośrednio w wydawnictwie Drukarni Pomorskiej za poprzedniem nadesłaniem należności włącznie kosztów przesyłki poleconej. Za zaliczeniem 30 gr. więcej.

Drukarnia Pomorska
Tel. 50 i 51. Wydział Wydawniczy Tel. 50 i 51.
GRUDZIĄDZ (Pom.) Groblowa 27/29

KINO ORZEŁ KINO
Dziś i dni następne
I.
Panny w dobie Shimmy
Salonowa komedia w 7 aktach.
II. 5238
»MALEC SZELMA«
Dramat w 5 akt. na tle życia rozkosznego malca. Ponadto Nadprogram 30
Razem 15 akt. Początek o godz. 6 i 8.

Posady
Książkowy
ze zna omocia języków: polskiego i niem. eckiego poszukuje czasowej lub stałej posady. R. Riedel. Stanisławowo, poczta Owczarki, pow. Grudziądz

Drogerzystka 25-let praktyką poszukuje posady w aptece lub Drogerji od 1. I. 26 r. Of. do Gł. P. p. nr. 5406pm
Znaleziono
2 PSY do polowania znalazły się. Za zwrot kosztów można je odbrać. Po 10 dniach zam je za swoją własność. **Alfred Kohls** Szembruk

GOSPODYNIA W DOWA poszukuje posady. Zgłoszenia do Głosu Pomorski, pod nr. 5405pm
Panna, lat 25, poszukuje od sposobności przy rodzinie, gdzieby mogła wyuczyć się gospodarstwa, najchętniej w pobliżu Grudziądza. — Laskawe zgłoszenia do Gł. Pomorski, pod nr. 5417pm.

Służąca może się zgłosić. Wojtko, Tuszewo 1

Mieszkania
Poszukuje się 1 lub 2 umeblowanych pokoi z prawem korzystania z kuchni w pobl. Koszar C. S. K. Oferty do Głosu Pomorskiego nr. 5235.
Do wynajęcia 15208 pokój umeblowany z całym utrzym., kuchnia polska. Słowackiego 4, parter

Umebl. pokój natychmiast do wynajęcia Ogródowa 37, III lewo

Pokój umebl. z jednym lub 2 łózkami ewtl. z utrzymaniem natychmiast do wynajęcia Lipowa 13a, II. 15407

Gust. umeblowany pokój z 2 łózkami, osobnym wejściem i 1 pokojem z balkonem do wynajęcia Forteczna 1, I lewo

Bacznosc Fotografje paszportowe w pół godzinie Zakład fotograficzny 3-go Maja 10.

Bacznosc Skórzane zajęcze, lisie, teli, rze, kunie, skóry rowe każdego rodzaju. Stare żelazo, najwyższych.

A. Nadersohn ul. Mickiewicza naprzeciw Gazow, Mickiewicza

Sprzedajemy po cenach bezkonkurencyjnych
Skóry
różne podszwowe specjalne na brandzle faledry do pasów zapędowych techniczne i troki meblowe i samochodowe pantoflarskie
chremy i gemsy (czarne i kolor.) zamstowe lakowe siodlarskie galanteryjne i introligatorskie
Kupujemy po najwyższych cenach dzienne wszelkie **Skóry** surowe bydlęce, cielęce, konskie, skopowe, kozie, sarnie, safczo, królicze, tchórze, wydry, kunie, lisie
= i włosie konskie.
Skóry
BRACI PFEIFFER
HURTOWNIA SKOB
EDWIN BALCEROWICZ i S-ka
Grudziądz Mickiewicza